

sionslov tilbagevirkende Kraft. Ganske vist er Manden gaaet af mod sin Villie, men man maa lægge Mærke til, at han var 78 Aar. Jeg har gjort den Iagttagelse, at alle ældre Folk, naar de have passeret et vist Aaremaal, jo ældre de blive, desmere tro sig i Stand til vedblivende med fuld Ungdomskraft at udføre deres Embedsgering. Naar en Mand paa 78 Aar ikke mere af Generalpostdirektoratet anses for egnet til at besøge en længere Postroute hver Dag, er der Anledning til at tro, at der er objektive Grunde til at afskedige ham, men selvfølgelig har han ved sin Afgang faaet den Pension, han har Krav paa. Jeg mener altsaa at burde understrege, at der ikke er gjort Manden Uret; derimod indrømmer jeg, at han er kommen under meget ugunstige Forhold, hvorfor der under Hensyn til den høje Alder, i hvilken han er gaaet af, kunde være nogen Grund til at hjælpe ham. Da han har faaet saa lille en Pension som 233 Kr., forekommer det mig, at han kunde have Krav paa at faa lidt yderligere Hjælp, især naar det, som oplyst af Ordføreren for Ændringsforslagsstillerne (Birch), viser sig, at det har haft Indflydelse paa hans Adgang til at faa Alderdomsunderstøttelse. Jeg, der i øvrigt staa som Medforslagsstiller til Ændringsforslaget, vil derfor henstille til den højttærede Indenrigsminister, om han, hvis han ikke mener at kunne tiltræde Ændringsforslaget, og dette derfor ikke maatte blive vedtaget, ikke kunde tage sig lidt af denne Mand derved, at han tog ham op paa den almindelige Understøttelseskonto, som staaer til Raadighed for Ministeren. Jeg skal dertil knytte den Bemærkning, at Manden jo nu er bleven 79 Aar, og hvis han skal hjælpes, kan det derfor ikke opsættes saa overordentlig længe, og det vil tage ikke ringe Tid, hvis Forslaget først paa ny skulde fremsættes paa næste Aars Finanslov. Jeg vil derfor haabe og henstille til Ministeren, om han ikke kunde ordne Sagen paa den Maade, at han tog Manden op paa den almindelige Understøttelseskonto og gav ham en Hjælp af den, straks efter at dette Ændringsforslags Skæbne er afgjort.

Dinesen: Der er et lille Spørgsmaal, jeg vil omtale, og med Hensyn til hvilket

jeg straks vil sige, at det er noget, jeg ikke forstaar mig paa. Det er blevet meget stærkt omtalt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og vedrører Licitationer af Klæder til Toldvæsenet. Det er blevet sagt mig af Fagfolk, at der er something rotten ved de Forstoffer, der benyttes i de Klæder, der leveres i Henhold til disse Licitationer, og at den Omstændighed, at disse Klæder godkendes, ligger i, at det ikke er praktiske Folk, der have med Godkendelsen at gøre. Hvorvidt det hænger saaledes sammen eller ej, skal jeg ikke kunne sige, men det er en Beklagelse, der er fremført for mig. Det er ogsaa draget i Tvivl overfor mig, om der egentlig vindes noget ved, at Arbejdet udføres af Folk, der staa udenfor Fagforeningerne. Det er ikke, fordi jeg vil tale socialistisk Politik, det har jeg ingen Tilbøjelighed til, men Ret skal være Ret, og jeg skal tilføje, at de Folk, der høre til Fagforeningerne, kunne føre og føre ofte Kontrol med, at de Stoffer, der benyttes, ere af den Beskaffenhed, de skulle være. Mere skal jeg ikke sige om disse Forhold, men ud fra disse faa Bemærkninger kun henstille til de meget ærede Ministre, under hvis Resort det falder at foretage Anskaffelser af Klæder til Funktionærer, som ere ansatte under de forskellige Ministerier — der er nemlig Funktionærer, der faa deres Klæder under flere forskellige Ministerier —, om der ikke kunde tilvejebringes et Samarbejde ogsaa for disse Forholds Vedkommende. I det hele taget viser det sig, at de ærede Ministre nok kunne etablere et Samarbejde om den Slags Forhold, naar det er nødvendigt. Jeg tror, at der her er et Forhold, hvor det vilde være ganske hensigtsmæssigt, om der kunde ses med saa ensartede Øjne som muligt for derved at sikre sig, at det gaar til, som det bør gaa til.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører (Jerichow) vilde føre et Forsvar for Firmaet V. Schilder og sagde, at Firmaet havde været billigst paa to Omraader. Det er rigtigt. Paa 410 Jakkesæt var Schilder 25 Øre billigere, det vil sige i alt 102 Kr. 50 Øre billigere end Konkurrenten, og paa 10 Kapper var han 1 Kr. 65 Øre bil-